

Моя історія почалася в перший рік мого навчання в університеті. Протягом цього року сталося багато проблем.

Мої батьки розлучилися, я потрапив в аварію, і один з моїх друзів помер.

Тоді я замислився: навіщо я тут? Яка мета життя?

У мене з'явився сумнів в сенсі життя. Оскільки я був християнином, я почав досліджувати.

Я пішов до церковного табору і виявив, що всі там співають слова, які я не розумію.

Я задав їм кілька запитань, які мене турбували.

Але вони не відкрили Біблію, щоб дати мені відповідь.

Кожен з них просто висловлював свою особисту думку.

І ці відповіді відрізнялися одна від одної, а іноді навіть суперечили одна одній.

Навіть їхні уявлення про Бога були слабкими, суперечливими та непереконливими.

Як Бог може бути розіп'ятий і піддаватися стражданням?

Так я зрозумів, що в християнстві занадто багато інтерпретацій.

Поєднуючи навчання в університеті, я працював на автозаправній станції. Один з моїх колег був індусом, який сповідує індуїзм.

Я запитав його: «Яка історія індуїстського бога зі слоною головою? Хіба не можна було вибрати божество з головою лева, наприклад?»

Мені не сподобався індуїзм.

Я продовжив вивчати інші релігії. Цього разу моє запитання стосувалося юдаїзму.

Після довгих пошуків я виявив, що їхні уявлення про Бога так само суперечливі, як і уявлення християнських священиків.

Тому в юдаїзмі я не знайшов того, що шукав.

Нарешті, я вивчив буддизм і подумав, що, можливо, це те, що мені потрібно.

Але коли я заглибився у вивчення, то зрозумів, що це зовсім не релігія, а просто привабливий спосіб життя.

Одного разу один з моїх друзів запитав мене про релігії, які я вивчав.

Я сказав йому: «Я досліджував християнство, індуїзм, юдаїзм і буддизм».

Він запитав мене: «А як щодо ісламу?»

Я відповів: «Я не вивчатиму їхній іслам. Що може змусити мене звернутися до їхньої релігії?»

Але через деякий час я сам зайшов до мечеті, не знявши взуття, і пройшов прямо по килиму для молитви.

Я мало не наступив на голову того, хто молився.

Потім я побачив, як до мене йде шейх з посмішкою.

Він сказав: «Прекрасний день, мій друже. Як твої справи?»

Цей доброзичливий прийом з боку шейха змусив мене поставити йому питання, які я задавав іншим раніше.

Що мене найбільше вразило, так це те, що, коли я їх питав, вони не відповідали відразу.

Вони брали Коран і говорили мені: «Прочитай тут, брате».

І я знаходив відповідь, якими б складними не були мої запитання.

Через два тижні я сказав одному мусульманину, після того як задав йому питання:

— Чому ти не даєш мені свою особисту думку?

Він відповів:

— У мене не може бути своєї думки, коли ми говоримо про слова Аллага.

Ці слова дуже вплинули на мене.

Я взяв копію Корану додому і почав його читати.

Я зрозумів, що це не просто історія, а щось, що наказує мені і наставляє мене.

Одного разу вночі я сидів і розмірковував про докази таких істин, як гори, подібні до кілочків, або розвиток ембріона в утробі матері.

Я сказав: «О Аллаг, настав мене».

Після цього мій стан повністю змінився.

Я відчув, що Аллаг вказав мені шлях, тому що цей світ з його красою і дивовижним пристроєм не міг виникнути без Творця.

Я вирішив стати мусульманином і вимовив шахаду.

Після того, як я її вимовив, всі страхи і сумніви зникли з мого розуму.

Моє добре ставлення до батька змусило його зрозуміти, що справжній іслам відрізняється від того, що про нього брешуть.

Тому він попросив у мене Коран.

Я впевнений, що він незабаром оголосить про своє прийняття ісламу, якщо на це буде воля Аллага.